

בטל רצונך מפני רצונו ועשה רצונך כרצונו

על האדם לדעת שתפקידו בעולם הוא לעשות רצון ה', וחשבונות שמים אינם מענייניו, לאחד יש תפקיד להיות גדול הדור והוא מגיע לזה כפי מה שהוא, אף אחד מאיתנו לא יהיה חזו"א, וגם לא הסטייפלער ולא מרן הרב שך ולא מרן רה"י, ואין הו"א כזו בכלל, אלא מה - הקב"ה ייעד לנו תפקיד אחר, ולצורך כך נתן לנו את הכלים לזה, ורצונו שנעבוד אותו בתנאים שלנו, ואם אני מוכן - אבל... הפסדתי! אלא **עבדא** דקוב"ה!

היה יהודי יקר שגר בשכונת למרן הגרני"ק זצ"ל וזכה לאריכות ימים, ושאל פעם את מרן הגרני"ק מה עושים כעת לעת זקנה כאשר עיפיים בלי כח, והשיב לו הגרני"ק שהקב"ה רוצה שנעבוד אותו בכל מצב, פעם עם ילדים, פעם מבוגרים, וגם זקנים וחלשים. 'תשובה' כזו מועילה אפי' לירבעם, אבל בלי תנאים מוקדמים.

ונספר סיפור שאמנם אינו שייך לדרגות שלנו, אבל בתור סיפור זה טוב, הי' בתפרח אברך בעי"ת בן עלוי שקבל את המחלה הממארת ונפטר צעיר, וסיפר לי ר' מאיר צ'ולק (אחיו של ר' חנניה שליט"א) שממש סמוך לפטירתו בפעם האחרונה לקחו בכסא גלגלים לאויר לנשום קצת כשהי' מיוסר וסבל מאד, ואמר לו האם יש לי מילים להודות לקב"ה, משל לאדם שהלך בדרכו ובלא שימת לב נפל לבוץ והתלכלך, עבר שם המלך ובעצמו העלהו מהבוץ, ולקחו במרכבתו לביתו, רחצו והלבישו בבגדי יקר והזמינו לשבת ולהנפש בסלון הארמון, זה מה שהקב"ה עשה לי, הייתי בעבר רחוק מתורה - מונח בבוץ, והקב"ה הוציאני משם ועשני בן תורה וכעת מנקה אותי עם היסורים וכשאני נקי הוא לוקח אותי לגן עדן - לטרקלין בית המלכות.

זו לא הדרגה שלנו, אבל **יהודי שהוא עבד ה' אומר בכל מצב: רבש"ע מה רצונך ממני במצב הזה**. ואמר פעם הגאון ר' משה חדש זצ"ל בעת חוליו, תפקידי כעת זה לדאוג שבני אדם לא יצטערו בגללי, זה גם דרגה שלא שייך אלינו, אבל תפקידנו ג"כ בדרגתנו הפשוטה לרצות לעשות רצון ה'.

והנה מחד גיסא מדברים אנו כל הזמן על שאיפות, ואיך זה מסתדר עם להיות עבד ה' כפי רצונו, אלא שזה גופא השאיפות, אני לא שואף להיות גדול כדי להיות במועצה"ת, אלא אני שואף להיות גדול כי הקב"ה רוצה שאהיה גדול. כבר סיפרנו בעבר על בחור שלא כ"כ מצא חן בעיני הגר"י לוינשטיין, ואי"ל ר' חצקיל אתה צריך להיות יותר חכם, והבחור השיב זה השכל שהקב"ה נתן לי, ואמר ר' חצקיל ידעתי שאתה לא חכם אבל לא ידעתי עד כמה - אי"כ מה אתה מתפלל כל יום "חננו מאתך דעה בינה והשכל", תגיד לקב"ה תודה רבה על השכל שנתת לי, אלא שהקב"ה רוצה שלא תשאר עם השכל שקיבלת, תתעלה!

אבל רק אם הקב"ה רוצה, ואם הקב"ה רוצה אחרת אעשה מה שהוא רוצה, ור' חצקיל בעצמו כותב באור יחזקאל שאחד הדברים החשובים ביותר ברוחניות זה להיות שמח בחלקו, וכבר הזכרנו בשמו שכי' בפסוק ושבתם וראיתם בין עובד אלקים לאשר לא עבדו, לא כתוב בין בקי בש"ס לשאינו בקי, יש אחד שלא יודע ש"ס והוא עובד ויש אחד שיודע ואינו עובד, מי יותר גדול? זה שעובד! וכך כותב ה"חזון יחזקאל" על הגמ' בפסחים (ג, א) "עליונים למטה ותחתונים למטה", אחד בעל כשרון ואינו עובד והשני עובד ואינו בעל כשרון, בארץ מחשיבים את הבעל כשרון, אבל בשמים הוא להיפך כי התביעה מהאדם זה 'לעובדו'.

'תשובה' זה הזדמנות פז לשוב כפי רצון ה' ממך

בימים אלול ימלאו י"א חודש לפטירת מרן פוה"ד הגר"י קרליץ זצוק"ל, ובהיות ולקראת הי"ב חדש יהיו ימי המועד ושלישים יום שקודם החג, לכן בכל המקומות עושים כעת עצרות זכרון והתעוררות.

והנה בספר אוצרותיהם אמלא מביא שיחה שמסר מרן פוה"ד זצוק"ל בהיכל כולל חזו"א, (אשר המנהג שם מזה עשרות בשנים בשעת רעוא דרעוין - זמן סעוד"ג, בחודש אלול, שנמסרים שם שיחות התעוררות והיו מדברים שם מרן רה"י זיע"א ומרן רה"י הגרמ"ל זיע"א ומרן פוה"ד זיע"א ועוד) והביא את דברי הגמ' בסנהדרין (קב) שתפסו הקב"ה לירבעם בבגדו ואי"ל חזור בך ואני ואתה וכן ישי נטייל בגן עדן, אי"ל מי בראש אי"ל בן ישי, אי"ל אי הכי לא בעינא, והנה אם הקב"ה הציע לו לטייל יחד עם בן ישי מבואר שבאמת היה כזה בר מעלה שאם היה חוזר בו היה ראוי לכך, ואם כן כיצד הגיע לכזו שפלות שבגלל שבן ישי בראש לא בעינא והעדיף להפסיד חלקו לעוה"ב, אדם כזה גדול - נהיה כזה קטן?!

וייתר על כן, הגר"י מבריסק אומר שהקב"ה פנה לירבעם בצורה הכי קרובה שיכולה להיות, ראשית - פנה אליו בעצמו ולא עי"י שליח, ובנוסף לכך - תפסו בבגדו! ועוד שאמר לו "נטייל בגן עדן", לא רק להיות בגן עדן אלא לטייל שם, ובארה"ח מבואר ריש בחוקותי שזהו התענוג הגדול ביותר. הקב"ה מדבר אליו, תפסו בבגדו - חיבוק יותר גדול, ונטייל בגן עדן, והוא אומר מי בראש?!

אמר ע"ז מרן הגר"י קרליץ זצוק"ל שאם ירבעם רצה להיות בראש על כרחך שזה הגיע לו וזו היתה דרגתו קודם החטא, שהרי כל חכמי ישראל לפניו כקליפת השום ובודאי שידע מה מגיע לו. ולא מבואר בשום מקום שטעה בזה, אלא שחטא והחטיא את הרבים וירד מדרגתו, וזהו שאמר לקב"ה - אם עי"י שאחזור בתשובה אשוב לדרגתי הראשונה חפץ אני בכך, ואם לא - לא, איני יכול להרגיש כל ימי חיי שנשארתי יותר נחות והפסדתי.

ועי"ז אמר מרן הגר"י קרליץ, שיש אנשים שלא מבינים מהו תשובה, וחושבים שעושים טובה לקב"ה - ועושים תנאים, 'אם אחזור לדרגתי הראשונה אחזור...' אומר ר' ניסים - כל המושג של תשובה זה מה הקב"ה רוצה, אין 'אני', אתה לא עושה טובות לקב"ה, הקב"ה לא צריך אותך, אלא לטובתך הוא נותן לך לחזור אליו. ולחזור אליו הפי' כמו שהוא רוצה.

וכפי שחוזרים אנו תמיד על דברי מרן רה"י זיע"א בענין פי האתון כמבואר בגמ' (פסחים נד, א) שנברא בעי"ש בין השמשות, שבת זה תכלית הבריאה, וברגעים הכי מרוממים ביה"ש של יום השישי, רגע לפני התכלית של הכל, וכי אז צריך לברא את אתונו של בלעם? אלא, אומר מרן זיע"א, הקב"ה לא רק הכין לנו הדרך לנוס מתוך פחת מעשיהם וכי' עי"י תשובה אלא שלכל אדם הוא גם פונה ומעוררו לחזור, 'כי רוצה הוא בתשובתם ע"מ להיטיב עמהם'. אפי' לרשע הכי גדול הקב"ה הכין דרך לחזור בתשובה, ומדבר אליו - תופשו בבגדו - והרי הוא כמשה, ויודע דעת עליון, ובכדי שבלעם ירגיש זאת צריך בריאה מיוחדת שגם ממעטה הגאווה שלו זה ידבר אליו, ולכן בראו דבר מיוחד לכבודו - אתון מדברת ודברי טעם, וזה מה שהקב"ה עשה לפני שבת - שיהיה לכל הבריאה, כולל בלעם הרשע, דרך להתעורר לחזור בתשובה. וכל זמן שזה חסר, הבריאה לא מושלמת ואי"א להכנס לשבת.

נו, ומה עם בלעם, תראה מה הקב"ה עושה בשבילך, ובמקום להתעורר הוא נשאר בשלו ואדרבא מדבר לאתון "לו יש חרב בידי עתה הרגתיך". וירבעם - תראה כמה הקב"ה מתקרב אליך, והוא אומר: אני מוכן, אבל בתנאי אחד... אומר ר' ניסים, זה לא תשובה, **מה זה תשובה? אני עושה מה שהקב"ה רוצה, אני מוכן להיות עבד ה'!**

וכאשר האדם עובד את הקב"ה כפי יכולתו הקב"ה מגדלו ומרוממו יותר ממה שיכל להשיג בכוחו, וכפי רואים בפרשת כי תצא שיש לאו "לא תירא מהם", וזו לא דרגא גבוהה אלא לאו גמור, ובאוה"ח כי שזה הולך על מלחמת היצר, אל תפחד ממנו, וכמו שכותב הפסוק כי ד' אלוך עמך, ואמנם כל הגדול מחברו יצרו גדול ממנו, והרי אמרו בברכות "יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום ואם אין הקב"ה עוזרו אינו יכול", הרי שבכל אופן צריך לעזר הקב"ה, ומה ההבדל אצלו אם יעזור לך הרבה או מעט הרי הכל בידו.

והנה בחז"ל איתא (ע"ז ק, א ושם בע"ב) דע"ז קאי הפסוק בפרשתנו (כט, ג) "ולא נתן ה' לכם לב לדעת וכו'" שבנ"י הם כפויי טובה, שהקב"ה אמר מי יתן והיה לבבם זה ולא אמרו תן אתה, ויש לתמוה מה זה נוגע לכפיות טובה? אמר ע"ז מו"ר הגר"מ חדש זצ"ל, אם מאן דהו יאמר לי שאהי ר' יחזקאל לוינשטיין, אני לא מסוגל לזה, זה לא בדרגה שלי והקב"ה כשאמר מי יתן והיה לבבם זה וכו' זה היה בהר סיני כשהיה אש גדולה ויראת שמים נוראה, ואיך שייך להשאר עם זה, זה למעלה מכוחם, אלא שהקב"ה אומר - מה שיש לך, זה שלך! אני נתתי לך! ואם אני אומר מי יתן - רק תבקש ותצא ואני גם אתן לך יותר. נתאר לעצמנו שבא גביר לשיבה ורוצה לתרום בנין לשיבה אבל בתנאי שיבנו שתיים עשרה קומות ולא רק שבע, האם נענה לו ששתיים עשרה זה מידי קשה, הרי הוא נותן הכל, וזו הכפיות טובה שסברו שמה שיש להם זה שלהם.

הקב"ה ברא בריאה שאלמלא הקב"ה עוזרו אינו יכול לו, לא שייך שאדם יצליח בלי שהקב"ה יעזור לו, וכשאדם יודע שיש לו כתובת לבקש, ואין אפשרות אחרת, הזכרנו

כבר שמרן שה"ת מבאר את המובא במדרש הויכוח בן כנסי"י לקב"ה, שהקב"ה אומר שובו אלי ואשובה אליכם וכנסי"י אומרת השיבנו ה' אליך ונשובה, ולכאוי הרי הקב"ה אומר לא כך ומדוע הם מבקשים זאת? אלא שאם הקב"ה מבקש שובו אלי כוונתו שיצקו השיבנו. תקרע את השמים, תזעק "השיבנו", ותבקש מהקב"ה שיעזור לך לחזור בתשובה.

ומכבר סיפרנו מעשה שהיה בקבוצת בעלי תשובה מתחילה שהגיעו לר' אורי זוהר וסיפר להם איך הוא עשה את צעדיו הראשונים בעולם התשובה, שכאשר החליט לחבוש כיפה עמד מול הראי וכבר הבין איך כלם ילעגו לו והרגיש שיותר מזה אינו מסוגל, ואמר לקב"ה זה המקסימום שאני יכול - אבל אני רוצה להתקדם - תעזור לי יותר, ואכן הוא הצליח הרבה יותר. רק צריך לצעוק "השיבנו".

קראוהו בהיותו קרוב

והנה הזכרנו שבשבע עשר בשם גדולי החסידות שישנם שלשה תקופות בשנה, כל השנה המלך בארמון ויש גם מקטרגים שמונעים, באלול המלך בשדה מקבל קהל, ובעש"ת המלך בא אלנו, בהמצאו - בהיותו קרוב. ונשאלתי שאלה נכונה, מדוע המלך בשדה? וכי דרכו של מלך לקבל קהל בשדה? ואמנם אין משיבין על הדרוש, אך בגמ' עירובין (כ"א ב) איתא על הפסוק לכה דודי נצא השדה וכו' בוא ואראך ת"ח שעוסקין בתורה מתוך הדחק, בשדה - שם הת"ח נמצאים, שם הקב"ה מקבל קהל, הקב"ה נמצא בישיבה, כי קרוב אליך הדבר מאד.

והנה במש"ב כי שבאלול התשובה מקובלת יותר מבכל השנה, ובספרים הק' כתבו שגם חצאי תשובות מתקבלות, ואיך לא נצטל זמן כזה!;

אנו אומרים מכלכל חיים בחסד, אך מחיה מתים ברחמים רבים, ואם ח"ו לא

יזכו במאד כל הנצח, פה הקב"ה חותר ברחמים רבים, הוא בא אלינו והוא רוצה בתשובתנו.

במעשים קטנים נפעלים דברים גדולים

ונאמר עצה אחת ששייכת לפרשת הקודמת. הנה בפר' כי תצא כי זכור את אשר עשה ה' אלקיך למרים, דקאי על לשה"ר, הגר"ה זקס זצ"ל אמר בשם זקינו הח"ח דהנה בשע"ת כתב (ש"א אות כח) שהמעביר על מדותיו הוא פתח תקוה נכבד מאד, כי המעביר על מדותיו מעבירים לו על כל פשעיו מידה כנגד מידה ואמר הח"ח שמי שלא שומע לשה"ר הוא מבחינה מסוימת פתח יותר גדול, שהרי הכל זה במדה כנגד מדה, וא"כ המעביר על מדותיו שמעו את הקטרוג ועשה רושם אלא שמעבירין לו, אבל מי שלא שומע לשה"ר לא שומעים עליו כלל קטרוגים.

והנה בגמ' איתא שהרשעים בגהינום אומרים יפה דנתנו יפה חייבת, מה החידוש שכשנמצאים בעולם האמת מודים על האמת: אומר ר' איצ'לה בלאזר, והלא איתא בראשונים שאש של גיהנום מדור א' הוא פי שישים מאש שלנו וכל מדור פי שישים מקודמו. ולכאוי זה נראה לנו הרבה יותר ממה שמסוגלים לקלוט בעונשי חטא אלא שפה לא יודעים מה חטא עושה חורבן בכל העולמות העליונים והתחתונים, אך כשבאים למעלה ורואים כמה גודל הקלקול והחורבן שנגרם בעולם מבינים על מה גודל העונש, כמו לדוגמא אדם ששיחק ולחץ על כפתור של פצצת אטום ולא מבין מה עשה - ירק שחקתי, אבל כשיראה מה התוצאות יבין... באוה"ח כי עה"פ כי תצא אש שהכל מדובר בעבירות שמציתים אש ועד"ז גורם חורבן מהרשעים ועד הגדולים החשובים. ונקח לדוגמא עוון לשה"ר מביא הח"ח שיש רוח סכסוכא שתפקידה לקטרג אלא שהקב"ה ברא שאוהבת לישון, אבל כשאדם מדבר לשה"ר הוא מתעורר ומקטרג ועד"ז הורג ומזיק להרבה אנשים. ומאיך אמר מרן רה"י זיע"א שחיוק של אחד יכול להציל אפי' חמישים אנשים ממות.

פעם היה בחור שלמד נפה"ח והתחיל לפחד כמה המעשים שלו משפיעים ומרן הגר"ד יפה זצ"ל הרגיעו קצת, וכשסיפרתי על כך למרן רה"י הגיב: מענין באמת מה הוא הרגיע אותו, זה הרי באמת מפחד... וזה שכתוב בקדמונים שספרי חיים וספרי מתים פתוחים לפניו, ולאיוה צורך דנים מחדש גם את המתים אלא שגם את המתים דנים על כל התוצאות שנגרמו מהמעשים שעשו בחייהם מפני שבמעשה קטן אפשר לפעול דברים גדולים לדורי דורות, והנה העצה הגדולה להנצל בדין זה כשרבים צריכים לו, וח"ו להיפך. ובחור בישיבה לא ימלט מא' משני הדברים, שאם לומד בהתמדה ומתפלל טוב זה יוצר אוירה חזקה ורוצים להיות כמוהו, ואז הוא מזכה הרבים, ואם ח"ו להיפך... רח"ל.

זה הזמן להשתנות לא רק להתקדם

הגר"י נבנצאל שליט"א סיפר בשם אביו הג"ר נפתלי מר"י פוניבז' לצעירים, שהמשיל את אלול על אדם שהי צריך לנסוע לים-ועלה על רכבת שנסעה לכיוון ההפוך, וכשהבחין בטעותו הוא התקדם לתחילת הרכבת להיות יותר קרוב לירושלים אך האם זה יועיל לו, שירד וייקח רכבת הפוכה ואז יגיע למחוז חפצו.

ימים אלו ניתנו לנו לא רק להתקדם קצת אלא כדי להשתנות, רד מהרכבת שלך ותעבור לרכבת שמוליכה להר ד' ולמקום קודשו. וחבל להפסיד. כבר עבר חצי אלול, אבל עדיין בחצי אלול הנוסף אפשר לזכות, אפשר להפוך את החיים מקצה לקצה, כי יעזור ה' לשבים כאשר אין יד טבעם משגת, ויחדש בקרבם רוח טהורה להשיג מעלת אהבתו כמבו' בשע"ת ריש ש"א, זה הזמן, זו השעה - יש קונה עולמו בשעה אחת!!!

לע"נ

מרת שרה ע"ה ב"ר מנחם דוד הי"ד

נלב"ע י"א אלול תשע"ז

תנצב"ה

לרפואת

הרה"ג ר' רפאל בניה בן שפרה

בתוך שאר חולי ישראל

ניתן לשמוע את השיחה ביום שלישי בערב ולאחמ"כ בשידור חוזר בקו השיחות שמספרו 074-740-3629

ע"מ שנוכל להמשיך בהפצת תורתו של מורינו המשגיח שליט"א, אנו זקוקים לעזרת הציבור

לתרומות והנצחות: 054-843-6282

לקבלת הגיליון במייל: 4166058@gmail.com